

LEOPOLD KENIG (1910-2000)

Urodził się 28 kwietnia 1910 roku w miejscowości Potrzebiche w województwie wileńskim. Syn Leopolda i Michaliny z domu Jankowicz. W Olszewie, w powiecie święczańskim, ukończył Publiczną Szkołę Powszechną, a następnie 3-letnią Szkołę Zawodową ze specjalnością ślusarz i kowal. W 1931 roku został powołany do czynnej służby wojskowej i wcielony do 23. pułku ułanów w Podbrodziu. Ukończył kurs podkuwaczy koni. Do rezerwy przeniesiony został 15 września 1933 roku w randze kaprała.

Do 1935 roku prowadził własny warsztat. W tymże roku zawarł związek małżeński z Emilią Borodicz i objął posadę kowala w państwowym majątku Olszewo. W 1939 roku został zmobilizowany do wojska. Brał udział w kampanii wrześniowej. Do domu powrócił w październiku 1939 roku. Do 1944 roku pracował w majątku Olszewo. W tymże roku został wcielony do 77. pułku artylerii przeciwlotniczej i brał udział w walkach z Niemcami. W czasie wojny awansowany został na stopień plutonowego. 1 października 1945 roku zdemobilizowany.

Jako osadnik wojskowy w miejscowości Średnie, w powiecie Lubań Śląski, do 1950 roku prowadził własny warsztat kowalski. Przez kolejny rok pracował w Krobi na stanowisku kierownika Spółdzielczego Ośrodka Maszynowego. Od 18 kwietnia 1951 roku był zatrudniony w Gostyńskich Zakładach Drzewnych Przemysłu Terenowego, a od 1 kwietnia 1953 roku w PFAPS „Spomasz” na stanowisku ślusarza, a następnie brygadzysty. 30 kwietnia 1975 roku przeszedł na emeryturę. Od 3 sierpnia 1972 roku był członkiem gostyńskiego Koła ZBoWiD.

Zmarł 4 listopada 2000 roku i pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.

Pośmiertnie awansowany na stopień podporucznika. Odznaczony był m.in. Medalem „Zwycięstwa i Wolności 1945” (1945), Odznaką Grunwaldzką (1971).

Związek Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych Koło Gostyń, *Ankieta personalna ZBoWiD. Spomasz, Akta osobowe Ludwika Keniga.*